

РЕШЕНИЕ

№ 550

гр. София, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4553** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от Р. Х. Б., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], жк Н., блок 302, вход К, етаж 4, апартамент 218. Обжалва се решение номер [ЕГН] от 12-ти април 2023 година на Началник отдел пътна полиция в Столична дирекция на вътрешните работи, с което е отказано да му бъде издадено свидетелство за управление на МПС. В жалбата се изложени мотиви, че жалбоподателят отговаря на всички изисквания на закона за издаване на свидетелство за управление на МПС, като се изложени подробни мотиви в тази насока.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си.

Ответникът чрез упълномощения си представител изразява становище, че жалбата е неоснователна и недоказана. Иска се потвърждаване на решението по изложените в него мотиви.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери за установена следното:

С обжалваното решение, издадено от комисар Н. К. - Началник на отдел "Пътна полиция" в Столична дирекция на вътрешните работи, по заявление на жалбоподателя № 23523/16.05.2022г., за издаване на документ за самоличност на български гражданин (подмяна замяна за немско СУМПС) е постановен отказ да се издаде искания документ. Констатирано е следното: На 16.05.2022 г. в отдел "Пътна

полиция” при СДВР, [населено място], [улица], на гише № 23, пред системен оператор И. Г., жалбоподателят Р. Х. Б. е подал заявление за подмяна на немско свидетелство за управление на - моторно превозно средство № С010В1Х8N41, издадено от Република Германия на 12.09.2018 г., валидно до 14.09.2033 г. Със заявлението е подаден и комплект от документи съгласно чл. 17, ал. 3 от Наредба I-157/01.10.2002 г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за издаване на свидетелства за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина. Направена е заявка в системата RESPER и е получен отговор с рег. № 328600-3878/20.01.2023 г. от задграничното представителство на МВР, че предоставеното свидетелство за управление на моторно превозно средство № С010В1Х8N41, издадено от Република Германия е невалидно за подмяна. Предвид на това към 24.01.2023 г. е отказано издаването на свидетелство за управление на моторно превозно средство. На 31.03.2023 г. в отдел „Пътна полиция“ - СДВР е постъпило писмо рег. № 3286р-16323/30.03.2023г. от ГДНП, придружено с писмо рег. № В-5598/13.03.2023г. по описа на ДМОС, в което уведомяват, че Р. Х. Б. няма валидно немско свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС). Представеното е обявено за невалидно с решение от 02.11.2020 г. С писмото се указва по искане на немските власти, немското СУМПС да бъде задържано и ако не е нужно в България, да бъде изпратено в Германия.

В обжалваното решение, органът се позовава на разпоредбата на чл. 17, ал. 15, т. 2 от Наредба № I-157 от 01 октомври 2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина на МВР, която предвижда, че не се издава свидетелство за управление на МПС в случаите, когато се установи, че лицето, подало заявление има друго валидно свидетелство за управление на МПС, издадено от държава - членка на ЕС, или има наложени ограничения или временно лишаване от право да управлява МПС на територия на държава членка, или е започнала процедура по подмяна на свидетелството в друга държава членка.

Описаните в решението факти непротиворечиво и категорично се установяват от представените по делото документи от административната преписка. Част от тях се потвърждават и от представените писмени документи от жалбоподателя в съдебно заседание, а именно, че издаденото в България СУМПС[ЕИК] на жалбоподателя е било валидно до 19.03.2018г., след което е унищожено, поради замяна със СУМПС, издадено в чужбина – процесното СУМПЛС, издадено в Германия, със срок на валидност – 11.09.2033г. Тези документи са част от кореспонденция във връзка със СУМПС на жалбоподателя от периода м. 01.2020г. – м. 11.2020г., която по никакъв начин не оборва данните от писмата в административната преписка, че с последващо решение от 08.12.2020г. СУМПС на жалбоподателя в Германия е обявено за невалидно. Предвид на което, съдът приема за установени фактите описани в обжалвания административен акт, които се потвърждават от писмените доказателства по делото.

При така установените обстоятелства, съдът намира от правна страна следното:

Подадена е жалба при спазване на предвидените в разпоредбата на чл.149 от АПК срокове, приложими по отношение на процесния административен акт. Съобразно разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Решението е връчено на жалбоподателя на 21.04.2023г. и обжалвано в срок, предвид на което, съдът намира жалбата за процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за съдебно обжалване.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл.50, ал.1 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД), българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство, като съгласно чл.51, ал.1 от ЗБЛД, то се издава от органите на МВР на лица при условия и по ред, определен с акт на МС.

Съгласно чл.159, ал.1, т.1 от ЗДвП, Министърът на вътрешните работи определя условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство. В изпълнение на тази законова делегация е приета Наредба № I-157/01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина (Наредбата). Според разпоредбата на чл.4, ал.1 от Наредбата, свидетелство за управление на МПС се издава от звената „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи (ОДМВР), според постоянния адрес на лицето. В случая постоянният адрес на жалбоподателя е в [населено място], видно от сезиращата съда жалба, поради което компетентен да издаде исканото свидетелство, съответно отказва да се издаде такова, е началникът на сектор „Пътна полиция“ при СДВР. Ето защо, обжалваното решение се явява издаден от компетентен орган – Началник сектор „Пътна полиция“ при СДВР, в кръга на неговите правомощия.

Отказът е издаден в писмена форма, като съдържа всички съществени реквизити, предвидени в нормата на чл.59, ал.2 от АПК. Описани са установените факти, посочени са правните основания на които се основава отказът. Доказателствата по административната преписка подкрепят фактите, описани в обжалваното решение.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до накърняване на правото на защита. На жалбоподателя е дадена възможност да представи документите, с които разполага. Обжалваният акт му е връчен и той е упражнил правото си на жалба.

Обжалваното решение съответства и на материалния закон.

Съгласно чл. 12 от Наредбата, свидетелство за управление на МПС се издава при:

1. първоначално придобиване правоспособност за управление на МПС от определена категория;
2. придобиване на правоспособност за управление на МПС от нова категория;
3. възстановяване на правоспособност поради отнемане на контролните точки;
4. подмяна на стар образец свидетелство за управление с нов;
5. подмяна поради изтичане срока на валидност;
6. подмяна поради промяна в данните на водача;
7. издаване на дубликат;
8. подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление;
9. подмяна при възстановяване на правоспособност поради отказ от категории.

Чл. 15, ал. 2 и 3 предвижда, че за подмяната по ал. 1 водачите подават документите, посочени в чл. 13, ал. 1, т. 1, 3 и 6, както и старото свидетелство за управление на МПС, а когато водачът се отказва от притежавани от него категории, отказът се заявява писмено и старото свидетелство за управление по ал. 2 се унищожават. В случая ще го жалбоподателят е подал заявление за издаване на свидетелство за управление на МПС, като е посочил в подадената към него декларация, че притежава валидно свидетелство за управление на МПС в Германия, т. е. касае се за заявление за подмяна на валидно чуждестранно национално свидетелство за управление, в хипотезата на чл. 12, ал. 1, т. 8 от Наредбата. Установено е, че издаденото в Германия свидетелство за управление на МПС е обявено за невалидно, от което следва, че към момента жалбоподателят е неправоспособен водач на МПС и не може да бъде извършена исканата в замяна на невалидното свидетелство с валидно на територията на България. Жалбоподателят следва или да предприеме действия за подновяване на свидетелството си в Германия, или като неправоспособен водач на МПС следва да се яви на изпит за правоспособност, съгласно изискванията на закона, след което да подаде заявление за първоначално издаване на свидетелство за управление на МПС. Обжалваният административен акт, като законосъобразен и издаден в съответствие с материалния и процесуалния закон, следва да бъде потвърден.

При този изход на спора искането на представителя на ответната страна за определяне на юрисконсултско възнаграждение за явяването на юрисконсулт пред настоящата инстанция е основателно. Същото следва да бъде определено в минимален размер полза на СДВР.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Р. Х. Б., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], жк Н., блок 302, вход К, етаж 4, апартамент 218, срещу решение номер [ЕГН] от 12-ти април 2023 година на Началник отдел „Пътна полиция“ в Столична дирекция на вътрешните работи, с което е отказано да му бъде издадено свидетелство за управление на МПС по заявление № 23523/16.05.2022г.

ОСЪЖДА Р. Х. Б., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], жк Н., блок 302, вход К, етаж 4, апартамент 218, да заплати на СДВР сумата 100лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: